

16 decembrie 2010

Consiliul de Securitate

SC/10122

United Nations

Departamentul Informații Publice • Direcția Știri și Mass-media • New York

Consiliul de Securitate
A 6453-a reuniune (PM)

CONSILIUL DE SECURITATE ADOPTĂ PREZENTA REZOLUȚIE PRIN CARE SOLICITĂ INFORMAȚII SUPLIMENTARE CU PRIVIRE LA

AUTORII VIOLENȚEI SEXUALE ÎN TIMPUL CONFLICTELOR ARMATE

Măsuri propuse în Rezoluția 1960 (2010)

Includ listarea, monitorizare sporită, analiză și raportare

În contextul inițierii unei dezbateri deschise de două zile privind femeile, pacea și securitatea, Consiliul de Securitate a cerut astăzi Secretarului General să-i prezinte informații detaliate cu privire la părțile suspectate, în mod credibil, de a fi responsabile de comiterea actelor de violență sexuală în timpul conflictelor armate.

Exprimând profunda îngrijorare că violența sexuală în situații de conflict armat continuă să apară - devenind în unele cazuri "generalizată și răspândită, atingând niveluri îngrozitoare de brutalitate" - Consiliul își exprimă intenția să folosească o astfel de listă a agresorilor ca bază de acțiune, inclusiv luarea în considerare a sancțiunilor și a altor măsuri specifice.

Adoptând în unanimitate Rezoluția 1960 (2010), Consiliul a invitat părțile combatante într-un conflict armat să își asume angajamente specifice, determinate în timp, de combatere a violenței sexuale, interzicând comiterea unor astfel de crime prin emiterea unor ordine clare, prin intermediul ierarhiei, coduri de conduită și alte mijloace, în timpul investigării presupuselor abuzuri și tragerea la răspundere a făptașilor în timp util. A solicitat Secretarului General să monitorizeze punerea în aplicare a acestor angajamente și să prezinte periodic Consiliului informații actualizate privind îndeplinirea acestora.

Sub alt aspect al caracterului cuprinzător al textului, Consiliul a solicitat, de asemenea, consolidarea monitorizării, analizei și a raportării tuturor actelor de violență sexuală în situații de conflict și o mai bună cooperare între toți actorii Națiunilor Unite pentru un răspuns sistemic față de violența sexuală, anticipând, între timp, numirea mai multor consilieri feminini de protecție în misiunile de menținere a păcii.

Anticipând, de asemenea, elaborarea de către Secretarul General a materialelor de instruire bazate pe scenarii privind combaterea violenței sexuale, Consiliul a încurajat statele membre să utilizeze aceste materiale ca referință, ca parte a formării aprofundate de menținere a păcii și să încadreze mai multe femei în personalul militar și de poliție. Acesta a încurajat Secretarul General să îmbunătățească capacitatea misiunilor de menținere a păcii pentru o comunicare eficientă cu comunitățile locale în vederea protejării civililor.

La deschiderea reuniunii, Secretarul General, Ban Ki-moon, a mulțumit membrilor Consiliului pentru adoptarea rezoluției, menționând următoarele: "Sunteți pe cale să puneți în aplicare un element de bază vital pentru tragerea la răspundere a făptașilor." Cu toate acestea, Secretarul General le-a reamintit că, deși au abordat anterior această problemă, participanții în conflictele armate au continuat să țintească civilii, să violeze atât femeile, cât și bărbații, terorizând întreaga societate.

Promițând să facă tot posibilul pentru a se asigura că rezoluția a condus la o protecție reală a persoanelor aflate în situații de risc, acesta a subliniat măsurile deja întreprinse de către sistemul Organizației Națiunilor Unite, în urma violurilor în masă din estul Republicii Democratice Congo, de la începutul anului. Având în vedere importanța crucială a eforturilor

naționale, acesta a cerut liderilor din întreaga lume să i se alăture în a declara "Lucrurile trebuie să se oprească aici".

Margot Wallström, Reprezentantul Special pentru probleme de violență sexuală în situații de conflict al Secretarului General, a afirmat că rezoluția a răspuns sistemului propus, descris în raportul Secretarului General. Aceasta a declarat că stoparea impunității a devenit principala sa prioritate, insistând, de asemenea, asupra necesității de recunoaștere și despăgubire. Reprezentantul Special a mai adăugat că scopul a fost de a aduce în fața justiției persoanele care se fac vinovate, dar și cel de a face dreptate victimelor.

"Noi nu putem face dreptate fiecărei victime din istoria războaielor. Însă motivul pentru care ne-am întâlnit aici, este de a ne asigura, la moment și de acum înainte, că toate actele de violență sexuală care au loc în situații de conflict să nu mai rămână neraportate, nesoluționate sau nepedepsite", a afirmat aceasta, salutând adoptarea rezoluției și subliniind în același timp că ceea ce a contat cel mai mult a fost implementarea acesteia. Ea a cerut Consiliului să rămână permanent interesat de această problemă.

Alain Le Roy, Subsecretarul General pentru misiunile de menținere a păcii, a declarat că, pe parcursul anului 2010, Departamentul său împreună cu Departamentul de sprijin al misiunilor pe teren au lansat inițiative pentru consolidarea mandatelor de protecție și sprijinul acestora. În același timp, doar o singură agenție de protecție, printre multe altele, desfășura misiuni de menținere a păcii, prin urmare nu putea garanta protecție absolută, a avertizat acesta.

El a declarat că conceptul operațional de protecție a inclus îndrumări pentru elaborarea strategiilor de protecție în cadrul misiunilor, module de formare, evaluarea resurselor, luarea în considerare a proceselor necesare pentru protejarea civililor în fazele pre- și post conflictuale, și inițiative de consolidare a capacităților. De asemenea, acesta a subliniat eforturile de încadrare a femeilor în misiunile de menținere a păcii la toate nivelurile, subliniind că abilitarea acestora, în țările în cauză, a fost esențială, astfel încât femeile să poată participa la formarea instituțiilor de protecție.

Babacar Gaye, Consilier Militar în Biroul Afacerilor Militare al Departamentului pentru misiuni de menținere a păcii și fost comandant de forță al Misiunii Organizației Națiunilor Unite în Republica Democrată Congo (MONUC), a subliniat faptul că lupta împotriva violenței sexuale a fost inclusă în strategia globală de protecție a civililor, în timp ce liderii și-au asumat angajamentul de a propune o strategie detaliată în sprijinul autorităților naționale și transpunerea acesteia în directivele operaționale. El a asigurat Consiliul că prezenta misiune în Republica Democrată Congo și Oficiul pentru Afaceri Militare au depus, de comun cu alți actori, toată sârguința necesară în acest sens.

În urma acelor prezentări, participanții la reuniune au fost de acord că rezoluția recent adoptată a fost un nou instrument important pentru combaterea violenței sexuale, subliniind importanța cheie de punere a acesteia în aplicare. Ei au remarcat cu profundă îngrijorare prevalența continuă a violenței sexuale, în pofida acțiunilor internaționale anterioare.

Accentul doamnei Wallström asupra urmării penale și încetării impunității, subliniind în același timp necesitatea de a oferi îngrijire victimelor, a fost pe larg aprobat, la fel ca și înregistrarea făptașilor, propusă în rezoluție. În ceea ce privește înregistrarea făptașilor, cu toate acestea, reprezentantul Federației Ruse a avertizat că eficiența unor astfel de metode ar putea fi determinată de oportunitatea și exactitatea acestora.

Reprezentanți ai Regatului Unit, Mexic, Franța, Liban, Nigeria, Bosnia și Herțegovina, Turcia, Uganda, China, Brazilia, Gabon, Japonia, Austria, Statele Unite ale Americii, Armenia (în calitate de președinte al Comisiei privind statutul femeilor), Germania, Liechtenstein, Australia, Italia, Țările de Jos, Republica Coreea, Canada, Luxemburg, Finlanda (din partea țărilor nordice), Israel și Irlanda, au luat parte, de asemenea, la discuții.

Reuniunea a început la ora 15:14 și a fost suspendată la 18:32. Reluarea acesteia a fost programată pentru vineri, 17 decembrie la ora 10:00.

Context

Întrucât scopul reuniunii Consiliului de Securitate a fost abordarea problemei privind femeile, pacea și securitatea, membrii au avut în fața lor raportul Secretarului General privind implementarea Rezoluțiilor 1820 (2008) și 1888 (2009) (documentul A/65/592-S/2010/604)

ale Consiliului de Securitate, care oferă un cadru analitic al practicii de informare privind violența sexuală în conflictele armate și informații actualizate privind situațiile de pe ordinea de zi a Consiliului, progresele înregistrate de Organizație în implementarea rezoluțiilor, și recomandări.

Potrivit raportului, Rezoluția 1820 (2008) abordează actele de violență sexuală comise împotriva civililor și oferă posibilitatea de a impune sancțiuni specifice asupra părților beligerante care comit acte de viol sau alte forme de violență împotriva femeilor și fetelor. (A se vedea Comunicatul de presă [SC/9364](#) din 19 iunie 2008) Rezoluția 1888 (2009) are la bază Rezoluția 1820 (2008), făcând apel către Secretarul General, printre altele, să delege rapid o echipă de experți în situațiile de interes special. Aceasta, de asemenea, consolidează procesul de monitorizare și raportare a violenței sexuale și solicită includerea consilierilor de protecție a femeilor în rândul consilierilor pe probleme de gen și unitățile de protecție a drepturilor omului. Secretarul General afirmă că în acest mod Consiliul recunoaște violența sexuală ca un deficit de pace și securitate.

Potrivit raportului, Reprezentantul Special al Secretarului General pe probleme legate de violență sexuală în conflictele armate a solicitat implicarea statelor membre, organizațiilor neguvernamentale și experților, prin intermediul rețelei celor 13 entități, cunoscută ca Acțiunea ONU împotriva violenței sexuale în conflicte (Acțiunea ONU). Trebuie de menționat faptul că în timp ce domeniul de aplicare al acestui raport se limitează la situațiile de pe ordinea de zi a Consiliului, Secretarul General accentuează "că violența sexuală nu este specifică pentru o anumită epocă, cultură sau continent, ci cuprinde întreaga istorie și geografie".

Raportul subliniază că, în temeiul dreptului internațional, violența sexuală nu reprezintă același lucru ca și violul, ci cuprinde sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcina forțată, sterilizarea forțată, traficul, examene medicale neadecvate și dezbrăcarea persoanelor cu scop de percheziții corporale. Aceasta poate reprezenta o crimă de război, o crimă împotriva umanității, un act de tortură sau un act constitutiv de genocid. Orice ordonanță de amnistie la care s-a ajuns la sfârșitul oricărui conflict armat trebuie, în conformitate cu politica consecventă a Organizației Națiunilor Unite, să excludă crimele internaționale și încălcările grave ale drepturilor omului. Astfel se va asigura tragerea la răspundere a părților care comit sau care comandă acte de violență sexuală și eliminarea impunității pentru astfel de comportamente.

Raportul constată că, în timpul conflictelor contemporane, violența sexuală este un motiv de primă importanță și nu un simplu efect secundar, adăugând că violența sexuală pe timp de război însoțește, în general, și alte crime precum uciderea fără discernământ, tortura, strămutarea forțată și jafurile. Aceasta poate fi motivată de factorii economici, etnici și religioși care stau la bază, și, prin urmare, nu este o extensie directă a violenței în bază de gen care persistă în toate societățile. Violența sexuală împotriva bărbaților și băieților de multe ori devine o parte din repertoriul violenței armate și politice orientate spre atacarea normelor și structurilor comunitare sau pentru extragerea de informații în timpul interogatoriului.

Raportul subliniază în continuare că violența sexuală, în calitate de crimă de război, trebuie abordată într-o măsură egală ca și celelalte crime, subliniind, de asemenea, faptul că atrocitățile pe scară largă comise de către grupurile armate, ca și în cazul celor care au avut loc în estul Republicii Democratice Congo, în iulie și august, nu trebuie să eclipseze abuzurile la fel de grave comise în mod regulat de membrii forțelor de securitate naționale. Trei teme comune reies din contribuțiile la nivel de țară aduse raportului: necesitatea de a schimba atitudinile sociale în tandem cu reformele juridice și politice pentru reducerea stigmatizării; necesitatea de raportare standardizată; și necesitatea de sprijin coerent și durabil pentru autoritățile naționale de către sistemul Organizației Națiunilor Unite și țările donatoare.

Abordând implementarea Rezoluțiilor 1820 (2009) și 1888 (2009), raportul constată că s-au înregistrat progrese în realizarea agendei prioritate din cinci puncte a Reprezentantului Special: abordarea impunității; abilitarea femeilor de a solicita despăgubiri și de a-și revendica drepturile; mobilizarea conducerii politice; creșterea recunoașterii violului ca tactică de conflict; și asigurarea unui răspuns mai coerent din partea sistemului Organizației Națiunilor Unite. A fost elaborat un cadru conceptual pentru delegarea rapidă a unei echipe de experți și s-a propus un sistem de raportare, analiză și monitorizare. Accentul va fi pus pe analiza tendințelor, modelelor și indicatorilor de alertă timpurie.

Secretarul General observă că "în mod tragic, progresul remarcabil realizat la nivel de politică a fost stopat de creșterea violenței sexuale în estul Republicii Democrate Congo, dar și prevalența sa continuă și în alte părți", recomandând Consiliului să introducă măsuri suplimentare pentru a asigura rezultate tangibile în domeniul protecției. Aceste măsuri trebuie să includă adoptarea de sancțiuni și alte măsuri specifice împotriva persoanelor și entităților implicate în acte de violență sexuală în situații de conflict armat.

Printre alte recomandări, acesta solicită utilizarea tuturor celorlalte mijloace de a influența părțile să respecte dreptul internațional, inclusiv sesizarea Curții Penale Internaționale, împuternicirea comisiilor internaționale de anchetă, condamnări explicite și liste mandatate în rapoartele anuale privind acele părți care au fost implicate în acte de violență sexuală, ca temei pentru aplicarea măsurilor specifice. Părțile combatante într-un conflict trebuie să își asume angajamente specifice, determinate în timp, pentru încetarea, prin intermediul măsurilor pro active, a tuturor actelor de violență sexuală. Accesul Organizației Națiunilor Unite întru verificarea îndeplinirii acestor angajamente ar oferi un temei pentru excluderea părților din liste.

Secretarul General recomandă, de asemenea, oferirea suportului necesar pentru stabilirea prevederilor de monitorizare și raportare a actelor de violență sexuală, implicând toate părțile interesate relevante, pentru asigurarea unei abordări coerente și coordonate la nivel de teren. O atenție sistematică trebuie acordată violenței sexuale în procesul de autorizare și reînnoire a misiunilor politice și cele de menținere a păcii. Consiliul, de asemenea, trebuie să fie concentrat pe această problemă, în timpul vizitelor sale pe teren, și să invite înalții oficiali ai ONU la o reuniune de informare cu privire la acest subiect, și nu în ultimul rând, să solicite punctul de vedere al organizațiilor de femei și al supraviețuitorilor actelor de violență sexuală prin intermediul unor adunări informale și confidențiale, dar și alte mijloace.

Ședința de astăzi are loc după dezbaterile Consiliului din 26 octombrie, care a marcat 10 ani de la adoptarea Rezoluției 1325 (2000) privind femeile, pacea și securitatea. Un număr record de 91 de purtători de cuvânt au participat în cadrul reuniunii de aniversare. (Pentru mai multe informații, a se vedea Comunicatul de presă [SC/10071](#))

Remarci de deschidere a reuniunii

BAN KI-MOON, Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite a mulțumit membrilor Consiliului pentru adoptarea rezoluției, afirmând: "Împreună puneți în aplicare un element de bază vital pentru tragerea la răspundere a persoanelor care se fac vinovate. Ați transmis un mesaj răsunător pentru cei care vor încălca atât legislația, cât și integritatea fizică a femeilor, că impunitatea nu va mai fi tolerată." Cu toate acestea, Secretarul General a reamintit membrilor Consiliului că, deși au abordat anterior această problemă, participanții la conflictele armate au continuat să țintească civilii, să violeze atât femeile, cât și bărbații, terorizând întreaga societate.

În multe locuri, a continuat el, amenințarea a fost atât de extinsă încât femeile nu au putut participa la activitatea lor zilnică, și de multe ori, copiii au fost cei care au simțit cruzimea cea mai dură, cei care au fost traumatizați în mod intenționat prin a fi obligați să privească cum mamele lor au fost atacate, sau fiind atacați chiar ei înșiși. Din violurile în masă care au avut loc la începutul anului în estul Republicii Democrate Congo, el a amintit de o fetiță, de numai 5 ani, care a suferit astfel de leziuni grave și care nu ar mai putea să se recupereze complet niciodată. Multe victime ale violului au fost reduse la tăcere prin stigmatizare.

"Atacurile asupra femeilor sunt atacuri asupra păcii," spuse el, acesta fiind motivul pentru care trebuie întreprinse mai multe măsuri de luptă împotriva stigmatizării, asigurarea securității femeilor și suportul victimelor prin servicii și despăgubiri complete. În plus, el a cerut liderilor naționali să i se alăture în a spune "Lucrurile trebuie să se oprească aici".

Acesta a afirmat că Națiunile Unite au observat rezultate pozitive în urma eforturilor sale de a proteja populația și de a preveni impunitatea în întreaga lume. În Walikale, trupele de menținere a păcii a Misiunii ONU de Stabilizare în Republica Democrată Congo (MONUSCO) au arestat un comandant suspectat de comiterea în masă a actelor de viol. MONUSCO și sistemul Națiunilor Unite au condus, de asemenea, operațiuni de protecție și au ajutat autoritățile Republicii Democrate Congo să investigheze crimele, să protejeze martorii și să aducă făptașii în fața legii. La nivel internațional, liderii rebeli au fost arestați în Franța și Germania, iar Curtea

Penală Internațională a fost activ implicată în soluționarea problemelor legate de violența sexuală.

Observând că rezoluția de astăzi a oferit baze mai solide în lupta împotriva violenței sexuale, oferind Secretarului General un mandat de listare a celor care comit astfel de acte, acesta a promis să facă tot posibilul ca rezoluția dată să ofere protecție reală persoanelor care se află în situații de risc. Acesta a menționat că suportul durabil al Consiliului pentru delegarea echipelor de experți și consilieri de protecție va fi esențial. În plus, întregul sistem al Națiunilor Unite a fost mobilizat în cadrul campaniei sale "UNiTE" pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor. Împreună, Organizația Națiunilor Unite, guvernele naționale și comunitatea internațională pot elimina acest flagel.

Întrevederi informative

MARGOT WALLSTROM, Reprezentant Special pentru probleme de violență sexuală în situații de conflict al Secretarului General, a afirmat că "pacea și securitatea internațională este indivizibilă pentru pacea și securitatea femeilor" după cum a fost recunoscut și în rezoluțiile Consiliului din ultimii zece ani. Astăzi, la fel ca și pe parcursul evoluției istorice, violența sexuală pe timp de război nu a fost niciodată recunoscută, raportată sau remediată în mod corespunzător. Actele de viol și neliniște în timpul conflictelor a persistat, deoarece în lipsa unei amenințări credibile a consecințelor care vor urma, nu a existat nicio intimidare de la comiterea unor astfel de acte. Punerea în aplicare a unui sistem în care informații fiabile și în timp util privind violența sexuală să poată fi transmise de la nivel local la nivel global, ca bază pentru responsabilitate și acțiune, trebuie să reprezinte o măsură a succesului. "Sub umbra imensă a violurilor în masă din Walikale, minimul pe care îl poate face ONU este a aplica toate mijloacele sale de responsabilizare pentru a oferi suport în această situație."

Reprezentantul Special a afirmat că sistemul propus, descris în raportul Secretarului General, a fost structurat în jurul a patru piloni: monitorizare, analiză și mecanisme de raportare în țările relevante; un mandat pentru introducerea pe ordinea de zi a Consiliului a părților deliberante în conflicte armate, care sunt suspectate de comiterea actelor de violență sexuală; implicarea acelor părți într-un dialog structurat; și monitorizarea măsurilor de prevenire și pedepsire a violenței sexuale care pot duce fie la scoaterea de pe ordinea de zi, fie la sesizarea făptașilor către Comisiile pentru sancțiuni. Violență sexuală a fost recunoscută ca o încălcare gravă a dreptului umanitar internațional începând cu anii '90.

Noua structură va asigura ca violurile în masă să nu mai fie niciodată considerate o impunitate în masă.

Un sistem fiabil de monitorizare și responsabilizare trebuie elaborat pe o bază conceptuală comună, motiv pentru care raportul a definit conceptul de "violență sexuală în situații de conflict", a menționat aceasta. Violența sexuală ca tactică sau consecință de război nu a putut fi depistată în cadrul categoriilor existente. Cazurile de violență împotriva bărbaților și băieților nu sunt compatibile cu noțiunea de "violență împotriva femeilor"; „practicile tradiționale vătămătoare” caracterizează într-un mod inexact violența sexuală ca fiind culturală sau tradițională; iar "violența în bază de gen" nu caracterizează violența sexuală ca pe o metodă de purificare etnică sau o tactică de teroare. Faptul că violența sexuală a fost oportunistă sau inevitabilă era un mit. Noțiunea de violență sexuală a fost ignorată în negocierile pentru pace și lipsea din acordurile de pace. Rareori aceasta a fost inclusă în acordurile de încetare a focului.

Aceasta a menționat că raportul a oferit mai multe exemple privind violența sexuală ca o problemă existentă în cadrul păcii și securității, inclusiv violența sexuală legată de strămutările forțate, cucerirea teritoriului sau al resurselor naturale, destabilizarea unui proces de pace, în contextul alegerilor, sau pentru extragerea de informații. O astfel de formă de violență nu poate fi separată de provocările de securitate mai extinse cu care se confruntă Consiliul. "Victimele actelor de viol sunt singurele victime ale războiului pe care națiunea le dezonorează, în loc să le respecte," a afirmat aceasta. Rănilor lor de pe urma războiului nu reprezintă sacrificiu, ci rușine. Din vizitele efectuate la fața locului, precum au fost cele din Republica Democrată Congo, aceasta a aflat că nicio victimă nu a primit despăgubiri de pe urma violenței sexuale. Violurile continuau să rămână un fenomen agresiv în Liberia, în pofida reintegrării foștilor combatanți. Potrivit celor auzite de ea, cel mai frecvent motiv pentru comiterea violurilor a fost "modul în care se îmbrăcau femeile".

Au mai rămas provocări și oportunități semnificative în implementarea mandatului său, a declarat Reprezentantul Special. Stoparea impunității a devenit principala sa prioritate, fiind convinsă că urmărirea penală va fi o metodă de prevenire. În afară de urmărirea penală, a fost nevoie de recunoaștere și despăgubire. Scopul său a fost de a aduce în fața justiției persoanele care se fac vinovate, dar și de a face dreptate victimelor. Echipele de experți în domeniul statului de drept vor ajuta conducerea statelor să îmbunătățească responsabilitatea. Reprezentantul Special a încurajat țările care contribuie cu trupe să invite "echipa mobilă de suport în probleme ce țin de violența sexuală" pentru a-i oferi instruire. Deși rezoluția de astăzi a fost binevenită, ceea ce a contat cel mai mult a fost susținerea acesteia. „Îndemn Consiliul să rămână permanent interesat de problema violenței sexuale.”

„Mult timp după instaurarea păcii, consecințele violurilor continuă să rămână,” a adăugat aceasta în concluzie. Violența sexuală a fost adesea numită ca un "război în cadrul unui alt război", dar de multe ori a continuat și ca un "război pe timp de pace". Războiul a continuat să fie prezent prin intermediul copiilor concepuți prin viol și rămași orfani în urma actelor de violență. Prin atacuri asupra valorilor comune, violența sexuală a distrus nu numai oamenii, dar și capacitatea acestora de a se simți oameni. "Noi nu putem face dreptate fiecărei victime din istoria războaielor. Însă motivul pentru care ne-am întâlnit aici este de a ne asigura, în prezent și de acum înainte, că toate actele de violență sexuală care au loc în situații de conflict să nu mai rămână neraportate, nesoluționate sau nepedepsite."

ALAIN LE ROY, Subsecretarul General pentru misiunile de menținere a păcii, a declarat că, pe parcursul anului 2010, Departamentul operațiunilor de menținere a păcii și Departamentul de sprijin al misiunilor pe teren au lansat inițiative pentru consolidarea mandatelor de protecție, concentrându-se asupra prevenirii și sprijinului. Doar o singură agenție de protecție, printre multe altele, desfășura misiuni de menținere a păcii, prin urmare nu putea garanta protecție absolută.

El a declarat că conceptul operațional de protecție a fost concentrat în jurul a cinci priorități cheie: elaborarea unui cadru de referință strategic pentru ghidarea procesului de elaborare a strategiilor de protecție în cadrul misiunilor; module de formare privind protecția civililor; evaluarea resurselor și a capacităților necesare pentru punerea în aplicare a mandatului de protecție; un studiu al proceselor necesare pentru protejarea civililor în fazele pre- și post conflictuale; și inițiative de consolidare a capacităților. Departamentul său a întreprins, de asemenea, inițiative specifice pentru combaterea violenței sexuale.

Abordarea impunității, spre exemplu prin stabilirea statului de drept și a responsabilității, a constituit un alt element cheie al eforturilor continue de abordare a violenței sexuale în conflictele armate, a menționat Subsecretarul General pentru misiunile de menținere a păcii. Împreună cu Oficiul Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului (OHCHR), Departamentul său a elaborat cadrul conceptual pentru o echipă de experți privind violența sexuală în timpul conflictelor armate, care să poată fi mobilizată rapid. Membrii echipei au fost recrutați. Consultantul juridic militar al MONUSCO a oferit suport tehnic autorităților congoleze din sectorul justiției militare în desfășurarea anchetei din orașul Walikale. Misiunea, printre multe altele, a constatat, de asemenea, în stabilirea suportului de urmărire penală pentru asistarea autorităților juridice militare ale Forțelor Armate ale Republicii Democrate Congo (FARDC). Misiunea ONU în Sudan (UNMIS) a oferit suport tehnic pentru Guvernul Sudanului de Sud în revizuirea, modificarea și adoptarea legislației care să asigure protecție împotriva violenței sexuale și a violenței pe bază de gen, iar Misiunea ONU în Liberia (UNMIL) a oferit instruire echipelor de anchetă și de urmărire penală.

Instruirea personalului ONU de menținere a păcii în domeniul violenței sexuale în conflicte a fost abordată într-un mod cuprinzător, a declarat acesta. Consolidarea capacităților au continuat pe teren prin crearea de unități de poliție specializate și programe de instruire pentru anchetatori. Cele două Departamente planificau să lanseze un set standardizat al celor mai bune practici al forțelor polițienești ale ONU privind dimensiunea de gen și poliția în operațiunile de menținere a păcii în anul 2011. Un program de formare privind integrarea dimensiunii de gen a fost elaborat pentru unitățile militare. Programul de consiliere operațională al Departamentului, pentru sprijinul civililor, militarilor și ofițerilor de poliție implicați în misiunile de menținere a păcii pentru implementarea Rezoluțiilor 1820 (2008) și 1888 (2009) era în curs de finalizare. Departamentul său, de comun acord cu Oficiul Reprezentantului Special și OHCHR, au întreprins

măsuri pentru a numi consilieri feminini de protecție în misiuni de menținere a păcii și au organizat consultări cu misiunile referitor la rolul și responsabilitățile consilierilor.

Numărul insuficient de personal feminin în uniformă a fost printre provocările sistemice care previn asigurarea unei protecții eficiente împotriva violenței sexuale în conflictele armate, a menționat Subsecretarul General pentru misiunile de menținere a păcii. Din acest motiv, misiunile nu au fost capabile să ajungă efectiv la cei cărora le-a fost încredințat mandatul de a proteja, majoritatea dintre care erau femei și copii. În pofida acestor constrângeri, misiunile au depus toate eforturile în limita capacităților lor. De exemplu, asistenții de legătură ai comunităților naționale au asigurat legătura necesară dintre trupe și comunitățile locale în Kivu. Acea capacitate de mobilizare trebuia susținută de un număr suficient de asistente de legătură ale comunităților, a afirmat acesta, menționând că, uneori, au existat constrângeri culturale legate de implicarea femeilor în calitate de asistenți. Proporția ofițerilor de poliție femei în cadrul misiunilor a crescut de la 1% la aproape 10% într-un singur an. Femeile au reprezentat 24% din personalul polițienesc al UNAMID.

Acesta a subliniat că "abilitarea economică, socială și politică a femeilor, în comunitățile afectate de conflictele armate, este fundamentală pentru eradicarea violenței sexuale și cea în bază de gen. Femeile trebuie să participe la reformarea și construirea instituțiilor care vor asigura atât protecția lor, cât și protecția tuturor civililor."

BABACAR GAYE, Consilier Militar, Oficiul pentru Afaceri Militare, Departamentul pentru operațiuni de menținere a păcii, a relatat sosirea sa în calitate de comandat de forță al Misiunii Organizației Națiunilor Unite în Republica Democrată Congo (MONUC), unde, curând, a devenit conștient de gravitatea și amploarea actelor de violență sexuală care erau pe larg răspândite în țară, atunci când a fost informat de raidurile Forțelor Democratice pentru Eliberarea Rwandei (FDLR) asupra satelor în care femeile au fost răpite pentru sclavie sexuală, putând fi eliberate doar atunci când rămâneau însărcinate.

Consilierul militar a subliniat faptul că lupta împotriva violenței sexuale a fost inclusă în strategia globală de protecție a civililor, în timp ce liderii și-au asumat angajamentul de a propune o strategie detaliată în sprijinul autorităților naționale. MONUC a lucrat cu diligență în această privință, în coordonare cu partenerii de protecție.

Abordarea violenței sexuale, a menționat acesta, a necesitat un angajament clar din partea liderilor, în toate privințele, cu transpunerea acestui angajament în ordinele și directivele operaționale. Conștientizarea amenințărilor la adresa securității din perspectiva comunității locale a fost critică, la fel cum a fost și consolidarea relațiilor civil-militare. A fost necesară și capacitatea de abordare a situațiilor de urgență, la fel cum a fost și abilitatea de consolidare a încrederii la toate nivelurile din cadrul comunității locale.

În calitatea sa de comandat de forță în Republica Democrată Congo, acesta a asigurat introducerea sarcinilor de protejare a civililor în toate politicile. Toți liderii unităților militare au înțeles responsabilitatea de asigurare a protecției, care le-a fost mandatată, și au transpus-o în operațiuni practice. De asemenea, a fost importantă identificarea zonelor cu risc sporit și a vulnerabilităților, și planificarea în consecință, dar și coordonarea cu partenerii umanitari, agențiile Națiunilor Unite și toți ceilalți actori. Strategia împotriva violenței sexuale ar trebui să țină cont de lecțiile învățate pentru a identifica punctele slabe din cadrul sistemului și a efectua adaptările necesare.

În calitatea sa actuală de consilier militar, el a promis să se asigure că procesele de planificare militară au integrat și prioritățile de protecție, că eforturile generatoare de forță au răspuns la capacitățile necesare, iar formare corespunzătoare a fost oferită. Mai mult decât atât, acesta a considerat drept o prioritate emiterea unor orientări specifice pentru șefii unităților militare privind protecția civililor. Acesta a cerut statelor membre să implice personal militar feminin și, unde este nevoie, personal cu experiență în problemele ce țin de violența sexuală. Consilierul militar a subliniat necesitatea unui parteneriat în prevenirea violenței sexuale printr-o abordare integrată.

Rezoluție

Atunci, Consiliul a adoptat în mod unanim Rezoluția 1960 (2010), la data de 16 decembrie 2010 textul integral al căreia prevede următoarele:

„Consiliul de Securitate,

„Reafirmându-și angajamentul de implementare continuă și deplină, într-o manieră de sprijin reciproc, a Rezoluțiilor 1325 (2000), 1612 (2005), 1674 (2006), 1820 (2008), 1882 (2009), 1888 (2009), 1889 (2009) și 1894 (2009), precum și relevanța declarațiilor Președintelui Consiliului,

„Salutând raportul Secretarului General, din 24 noiembrie 2010 (S/2010/604), însă fiind în continuare profund îngrijorat de progresul lent privind violența sexuală în conflictele armate, în special împotriva femeilor și copiilor, și observând în raportul Secretarului General documentarea violenței sexuale care apare în conflictele armate din întreaga lume,

„Reiterând profunda îngrijorare că, în pofida condamnării repetate a violenței împotriva femeilor și copiilor în situații de conflict armat, inclusiv a violenței sexuale în situații de conflict armat, și, în pofida apelurilor sale făcute tuturor părților combatante într-un conflict armat de a înceta astfel de acte cu efect imediat, acestea continuă să apară, iar în unele cazuri au devenit sistematice și larg răspândite, atingând niveluri îngrijorătoare de brutalitate,

„Reiterând necesitatea pentru toate Statele care sunt sau nu implicate în situații de conflict de a respecta pe deplin obligațiile care le revin în conformitate cu dispozițiile dreptului internațional aplicabil, inclusiv interzicerea tuturor formelor de violență sexuală,

„Reiterând necesitatea pentru liderii militari și civili, conform principiului responsabilității de comandă, de a demonstra angajamentul și voința politică de prevenire a violenței sexuale, de combatere a impunității și de consolidare a responsabilității, și că lipsa de acțiune poate transmite mesajul că incidența violenței sexuale în conflicte este tolerată,

„Reamintind responsabilitatea tuturor Statelor de a pune capăt impunității și a urmări în justiție pe cei care se fac vinovați de genocid, crime împotriva umanității, crime de război și alte crime flagrante comise împotriva civililor, iar în această privință, observând cu îngrijorare că numai un număr redus de autori ai actelor de violență au fost aduși în fața justiției și recunoscând că, în situațiile de conflict și post-conflict, sistemele naționale de justiție pot fi afectate în mod semnificativ,

„Salutând progresele înregistrate în operaționalizarea echipei de experți pentru a ajuta autoritățile naționale în consolidarea statutului de drept, în conformitate cu Rezoluția 1888 (2009); reafirmând importanța delegării imediate a unei echipe de experți în situațiile de interes special în ceea ce privește violența sexuală în conflictele armate, lucrând prin intermediul Organizației Națiunilor Unite în cadrul și cu acordul guvernului gazdă și, în acest sens, apreciind contribuțiile voluntare pentru sprijinul activității sale,

„Recunoscând că Statele poartă responsabilitatea principală de a respecta și garanta, în conformitate cu dreptul internațional relevant, drepturile cetățenilor lor, precum și a tuturor persoanelor aflate pe teritoriul lor,

„Reafirmând că părțile combatante într-un conflict armat poartă responsabilitatea principală de a asigura protecția civililor,

„Reamintind că dreptul umanitar internațional oferă protecție generală femeilor și copiilor ca parte a populației civile, în timpul conflictelor armate, și protecție specială din motivul posibilității acestora de a fi expuși riscurilor,

„Reafirmând că abolirea impunității este esențială în cazul în care o societate aflată în conflict sau care se reface în urma unui conflict dorește să lase în trecut abuzurile comise împotriva civililor afectați de conflictele armate și să prevină astfel de abuzuri pe viitor, atrăgând atenția la diversitatea organelor judiciare și de reconciliere care trebuie luate în considerare, inclusiv tribunalele și curțile penale naționale, internaționale și mixte, și comisiile „Adevăr și reconciliere”, și menționând că astfel de mecanisme pot promova nu numai responsabilitatea individuală pentru crime grave, dar, de asemenea, pot promova pacea, adevărul, reconcilierea și drepturile victimelor,

„Reamintind includerea unei serii de infracțiuni de violență sexuală în Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale și statutele tribunalelor penale internaționale ad-hoc,

„*Reafirmând* importanța pentru State, cu sprijinul comunității internaționale, să sporească accesul la asistență medicală, suport psiho-social, asistență juridică și servicii de reintegrare socio-economică pentru victimele violenței sexuale, în special pentru victimele din zonele rurale, și să ia în considerare nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități,

„*Salutând* propunerile, concluziile și recomandările cuprinse în raportul Comitetului special privind operațiunile de menținere a păcii (A/64/19) cu privire la necesitatea de capacități adecvate și orientări clare și corespunzătoare pentru a permite misiunilor de menținere a păcii de a efectua toate sarcinile lor mandatate, inclusiv prevenirea și răspunsul față de violența sexuală; *subliniind* importanța asigurării angajamentului de către liderii misiunii privind protecția civililor, inclusiv prevenirea și răspunsul față de cazurile de violență sexuală în conflictele armate, cu scopul de a se asigura că toate componentele de misiune și toate nivelurile lanțului de comandă sunt informate în mod corespunzător și implicate în mandatul misiunii și responsabilitățile relevante ale acestora; salutând progresele înregistrate de către Secretarul General în elaborarea instrumentelor operaționale pentru implementarea mandatelor de protecție a civililor; și *încurajând* țările contribuabile cu trupe și ofițeri de poliție să le utilizeze pe deplin și să ofere un răspuns referitor la aceste materiale importante,

„*Recunoscând* eforturile Secretarului General în abordarea subreprezentării femeilor în procesele formale de pace, lipsa mediatorilor și observatorilor acordurilor de încetare a focului, cu instruire corespunzătoare în abordarea violenței sexuale, dar și lipsa femeilor în funcția de mediator-șef de pace în cadrul tratativilor de pace sub egida ONU, și *încurajând* în continuare astfel de eforturi,

„*Salutând* includerea femeilor în misiunile de menținere a păcii în funcții civile, militare și de poliție, recunoscând faptul că prezența acestora poate încuraja femeile din comunitățile locale să raporteze actele de violență sexuală,

„*Luând în considerare* raportul Secretarului General din 24 noiembrie 2010 (S/2010/604) și *subliniind* faptul că prezenta rezoluție nu urmărește să stabilească în mod legal dacă situațiile la care se face referire în raportul Secretarului General sunt sau nu conflicte armate în contextul Convențiilor de la Geneva și Protocoalelor adiționale la acestea, și nici nu aduce atingere statutului juridic al părților non-statale implicate în aceste situații,

1. *Reafirmă* că violența sexuală, atunci când este folosită sau autorizată ca tactică de război sau ca parte a atacurilor generalizate sau sistematice împotriva populației civile, poate exacerba și extinde în mod semnificativ situațiile de conflict armat și poate împiedica restabilirea păcii și securității internaționale; *afirmă* în această privință că măsuri eficiente pentru a preveni și a răspunde la astfel de acte de violență sexuală pot contribui în mod semnificativ la menținerea păcii și securității internaționale; și *își exprimă* disponibilitatea, atunci când se analizează situațiile de pe ordinea de zi a Consiliului, de a lua, dacă va fi cazul, măsurile necesare pentru abordarea violenței sexuale sistematice sau generalizate în situațiile de conflict armat;

2. *Își reiterează* cererea de încetare completă, cu efect imediat, de către toate părțile combatante într-un conflict armat, a tuturor actelor de violență sexuală;

3. *Încurajează* Secretarul General să includă în raportul său anual, prezentat în conformitate cu Rezoluțiile 1820 (2008) și 1888 (2009), informații detaliate privind părțile combatante într-un conflict armat care sunt suspectate, în mod credibil, de comiterea sau de responsabilitatea pe care o poartă în comiterea unor acte de viol sau alte forme de violență sexuală, și să includă într-o listă, anexată la aceste rapoarte anuale, părțile care sunt suspectate, în mod credibil, de comiterea sau de responsabilitatea pe care o poartă în comiterea unor acte de viol sau alte forme de violență sexuală în situații de conflict armat, pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate; *își exprimă* intenția de a folosi această listă ca temei pentru un angajament mai concentrat din partea Națiunilor Unite față de aceste părți, inclusiv, dacă va fi cazul, măsuri în conformitate cu procedurile comisiilor pentru sancțiuni relevante;

4. *Solicită* Secretarului General, în conformitate cu prezenta rezoluție și ținând seama de specificul său, de a aplica criteriile de introducere sau excludere de pe ordinea de zi pentru părțile specificate în raportul său anual privind violența sexuală în conflictele armate, în conformitate cu alin. 175, 176, 178 și 180 din raportul său A/64/742-S/2010/181;

5. *Solicită* părților combatante într-un conflict armat să creeze și să implementeze angajamente specifice, determinate în timp, de combatere a violenței sexuale, care să includă, printre altele, emiterea unor ordine clare, prin intermediul ierarhiei, de interzicere a violenței sexuale, și interzicerea violenței sexuale în codurile de conduită, manualele forțelor militare sau echivalentele acestora; și *solicită* în continuare tuturor părților combatante într-un conflict armat să creeze și să implementeze angajamente specifice privind investigarea oportună a acuzațiilor de abuz în vederea tragerii la răspundere a făptașilor;

6. *Solicită* Secretarului General să urmărească și să monitorizeze punerea în aplicare a acestor angajamente de către părțile combatante într-un conflict armat, pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate, care sunt implicate în acte de viol și alte forme de violență sexuală, și să țină la curent Consiliul prin rapoarte și informări relevante și actualizate periodic;

7. *Reafirmă* intenția sa, la adoptarea sau reînnoirea sancțiunilor specifice în situațiile de conflict armat, de a lua în considerare includerea, după caz, a criteriilor de desemnare referitoare la actele de viol și alte forme de violență sexuală; și *solicită* tuturor misiunilor de menținere a păcii și altor misiuni relevante ale Organizației Națiunilor Unite, în special Grupului de lucru privind copiii și conflictele armate să comunice toate informațiile pertinente referitoare la violența sexuală, Comitetelor de Sancțiuni ale Consiliului de Securitate al ONU, inclusiv prin intermediul grupurilor de monitorizare și de experți ale Comitetelor de sancțiuni din cadrul Consiliului de Securitate al ONU;

8. *Solicită* Secretarului General să creeze mecanismelor de monitorizare, analiză și raportare privind violența sexuală în situații de conflict, inclusiv violul în situații de conflict armat și post conflict și în alte situații relevante pentru implementarea Rezoluției 1888 (2009), după caz, și ținând cont de specificul fiecărei țări, care asigură o abordare coerentă și coordonată la nivel local, încurajează Secretarul General să stabilească relații bune cu actorii Națiunilor Unite, instituțiilor naționale, organizațiilor societății civile, prestatorilor de servicii medicale, și grupurilor de femei întru îmbunătățirea colectării de informații și analiză a incidentelor, tendințelor și actelor de viol și altor forme de violență sexuală pentru a sprijini Consiliul în luarea în considerație a acțiunilor corespunzătoare, inclusiv măsurile specifice și treptate, în condiții de respectare deplină a integrității și specificului mecanismelor de monitorizare și raportare implementate în temeiul Rezoluțiilor Consiliului de Securitate 1612 (2005) și 1882 (2009) privind copiii și conflictele armate;

9. *Solicită* Secretarului General să asigure în continuare transparența, cooperarea și coordonarea deplină a eforturilor dintre Reprezentantul Special al Secretarului General pentru copii și conflictele armate și Reprezentantul Special al Secretarului General privind violența sexuală în conflicte;

10. *Salută* activitatea consilierilor pe probleme de gen; așteaptă numirea mai multor femei consilieri în misiunile de menținere a păcii, conform Rezoluției 1888 (2009); remarcă contribuția lor în cadrul mecanismelor de monitorizare, analiză și raportare care trebuie stabilite în conformitate cu paragraful operativ 8 al prezentei rezoluții;

11. *Salută* elaborarea de către Secretarul General a materialelor de instruire bazate pe scenarii privind combaterea violenței sexuale pentru pacificatori și încurajează statele membre să le utilizeze ca referință pentru pregătirea și desfășurarea operațiunilor de menținere a păcii ale Națiunilor Unite;

12. *Subliniază* faptul că, întru realizarea mandatului său, misiunile trebuie să comunice în mod eficient cu comunitățile locale; și încurajează Secretarul General să îmbunătățească capacitatea lor de a face acest lucru;

13. *Exprimă* intenția de a acorda atenția cuvenită violenței sexuale în procesul de stabilire și reînnoire a mandatului și la cererea Secretarului General să includă, dacă va fi cazul, expertiza de gen în misiunile de evaluare tehnică;

14. *Încurajează* entitățile participante la Acțiunea ONU împotriva violenței sexuale în conflicte, dar și alte părți relevante ale sistemului Organizației Națiunilor Unite, să *continue* să sprijine activitatea Reprezentantului Special al Secretarului General privind violența sexuală în conflicte armate, și să *consolideze* cooperarea și schimbul de informații între toate părțile interesate relevante întru coordonarea și evitarea suprapunerilor la nivel central și național, dar și întru îmbunătățirea răspunsului la nivel de sistem;

15. *Încurajează* statele membre să încadreze un număr mai mare de femei în personalul de poliție și cel militar din operațiunile ONU de menținere a păcii, și să ofere întregului personal de poliție și militar instruire adecvată privind violența sexuală și cea în baza de gen în îndeplinirea sarcinilor care le revin;

16. *Solicită* Secretarului General să continue și să consolideze eforturile pentru implementarea politicii de zero toleranță față de exploatarea și abuzul sexual de către pacificatorii Organizației Națiunilor Unite și personalul umanitar, și *în continuare să solicite* Secretarului General să prelungească să ofere și să implementeze îndrumări cu privire la abordarea violenței sexuale în instruirile de pre-dislocare și încorporare a personalului de poliție și cel militar, și să asiste misiunile în elaborarea procedurilor specifice pentru abordarea violenței sexuale la nivel local, precum și să asigure că statele care contribuie cu forțe militare și de poliție primesc asistență tehnică, în scopul de a include îndrumări pentru personalul de poliție și cel militar privind abordarea violenței sexuale în instruirile de pre-dislocare și încorporare;

17. *Invită* Reprezentantul Special al Secretarului General pe probleme legate de violență sexuală în conflictele armate să continue să ofere instructaje privind violența sexuală, în conformitate cu Rezoluția 1888 (2009);

18. *Solicită* Secretarului General să prezinte în continuare Consiliului rapoarte privind implementarea rezoluțiilor 1820 (2008) și 1888 (2009), și să prezinte următorul său raport până în decembrie 2011 privind punerea în aplicare a Rezoluțiilor 1820 (2008) și 1888 (2009), dar și a prezentei rezoluții care să includă, printre altele, următoarele:

(a) o coordonare detaliată și un plan strategic privind colectarea oportună și etică a informațiilor;

(b) informații privind progresul făcut în implementarea mecanismelor de analiză, monitorizare, și raportare menționate în paragraful 8;

(c) informații detaliate privind părțile combatante într-un conflict armat care sunt suspectate de comiterea unor acte de viol sau alte forme de violență sexuală și anexa cu lista părților care sunt suspectate, în mod credibil, de comiterea unor acte de viol sau alte forme de violență sexuală în situațiile care figurează pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate;

(d) informații actualizate privind eforturile punctelor focale ale Misiunii Organizației Națiunilor Unite privind violența sexuală pentru a colabora îndeaproape cu Coordonatorul rezident/umanitar (CR/CU), Echipa de Țară a ONU, și, după caz, Reprezentantul Special al Secretariatului General pentru copii și conflictele armate și Reprezentantul Special al Secretarului General privind violența sexuală în conflicte armate și/sau Echipa de experți, pentru abordarea violenței sexuale;

19. *Decide* să rămână activ interesat de această problemă.“

Afirmații

MARK LYALL GRANT (Marea Britanie) a spus că, din păcate, problema violenței sexuale în conflicte a fost prea relevantă pentru activitatea Consiliului. În mai puțin de un an, Wallström - Reprezentantul Special, a avut un impact mare asupra acestei probleme datorită faptului că a scos-o în evidență prin prisma dezbaterilor publice. Pentru a soluționa conflictul în mod eficient, femeile trebuie să fie protejate de violența sexuală. Angajamentele politice trebuie să fie transpuse în acțiuni concrete și de durată, pe teren. Țara sa și-a stabilit angajamentele în noul Plan Național de Acțiuni, care a fost lansat de Ziua internațională pentru eliminarea violenței împotriva femeii.

În plus, Guvernul Marii Britanii a anunțat despre numirea unui ministru străin, cu responsabilitate specială în combaterea violenței împotriva femeii.

Acesta a declarat că violența sexuală continuă să fie folosită ca o armă de război. Imunitatea pentru astfel de crime ar putea preveni recuperarea unei societăți în urma unui conflict. Rezoluția de astăzi a inclus o nouă prevedere pentru identificare părților combatante într-un conflict armat care sunt suspectate, în mod credibil, de comiterea unor acte de viol sau alte forme de violență. Acesta a determinat, de asemenea, intensificarea monitorizării, analizei și raportării.

A fost abordată diviziunea arbitrară, care a fost creată de către un mecanism de monitorizare și raportare pentru copiii într-un conflict armat care au fost supuși actelor de violență sexuală în condițiile în care o astfel de protecție nu a fost oferită pentru persoanele mai mari de 18 ani.

YANERIT CRISTINA MORGAN SOTOMAYOR (Mexic) a declarat că pe parcursul ultimilor doi ani au fost efectuați pași pentru a se asigura că femeile și copiii nu mai sunt principalele victime ale conflictului. Impactul violenței sexuale asupra societății ca o tactică de război a fost destul de mare, totuși, aceasta trebuie văzută ca o parte a menținerii păcii și securității. Ea a apelat la consolidarea Curții Penale Internaționale în scopul de a permite urmărirea penală a făptașilor actelor de violență sexuală. Atrocitățile comise în estul Republicii Democratice Congo, dar și în alte regiuni, au fost un memento al încălcării flagrante a normelor existente. Statele trebuie să respecte cu strictețe obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional, legislației privind drepturile omului și dreptul refugiaților. Reprezentantul Special a demonstrat că a fost posibilă stabilirea unei acțiuni de răspuns efective.

Aceasta a mai adăugat că, Consiliul a întreprins măsuri serioase întru abordarea problemei și că trebuie să își continue activitatea sa privind Rezoluția 1888 (2009), în baza reformei sectorului de securitate, lupta împotriva impunității și oferirea sprijinului și reabilitării victimelor. În mod sistematic, Consiliul trebuie să includă în mandatele sale o componentă de gen și alta pentru prevenirea violenței sexuale. În general, acesta trebuie să-și intensifice eforturile pentru a combate această problemă într-un mod mai eficient.

GERARD ARAUD (Franta), alăturându-se la declarația care urma să fie făcută de către Uniunea Europeană, a declarat că rezoluția adoptată astăzi ar contribui la impulsul cu care a fost construită lupta împotriva violenței sexuale. Totuși, gradul de violență rămâne a fi alarmant. El s-a așteptat ca autoritățile din Republica Democrată Congo să prezinte un raport privind acțiunea lor de răspuns la violurile în masă comise mai devreme în acest an, împreună cu o acțiune împotriva flagelului din Guinea, Liberia și Ciad. Eforturile consilierilor pe probleme de gen, împreună cu eforturile acestora de a educa părțile, au fost extrem de importante, la fel ca și îngrijirea și reabilitarea victimelor.

Acesta a susținut stabilirea mecanismelor de monitorizare și analiză, în temeiul Rezoluției. Un alt progres în acest sens a fost listarea sistematică a grupurilor, ceea ce a solicitat o cooperare strânsă între actorii Organizației Națiunilor Unite. Pentru Consiliu a fost vital să ia în considerare oportunitatea de a aplica sancțiuni în cazul situațiilor de violență sexuală, implicarea Curții Penale Internaționale fiind la fel de importantă.

A fost necesară abordarea continuă a problemei din partea Consiliului.

NAWAF SALAM (Liban) a convenit asupra faptului că violența sexuală nu a fost nici inevitabilă, nici bazată pe criteriul cultural, și nici nu trebuie să fie considerată drept daună colaterală. El și-a exprimat speranța ca Rezoluția de astăzi să stabilească mecanisme de monitorizare, analiză și raportare privind violența sexuală în situații de conflict, și a prezentat o analiză profundă a tendințelor și modelelor menite să asigure o mai bună protecție a persoanelor afectate, și a informat despre măsurile specifice.

Deși acele instrumente oficializate astăzi prin prisma rezoluției vor face diferența, el a mai adăugat că instituirea unor instituții guvernamentale funcționale și a statului de drept rămâne a fi cea mai bună miză pentru a asigura populației protecția pe care o merită pentru a pune capăt impunității și pentru a permite victimelor și comunităților să înceapă recuperarea. El a numit adoptarea rezoluției un semnal clar că, comunitatea internațională nu va fi inactivă precum trupurile femeilor care au fost transformate în câmpuri de luptă. Mai mult decât atât, făptașii abuzurilor vor fi pedepsiți.

RAFF BUKUN-OLU WOLE ONEMOLA (Nigeria) a spus că comunitatea internațională a fost responsabilă de întreprinderea unor acțiuni menite să protejeze civilii și să prevină violența sexuală. În acest sens, Nigeria a considerat că noul impuls generat de către doamna Wallström a contribuit la arestarea locotenentului - colonel Mayele și Callixte Mbarushimana în contextul violurilor în masă comise recent în Republica Democrată Congo. Nigeria a împărtășit concluzia doamnei Wallström conform căreia violența sexuală în conflict armat a fost mai susceptibilă să apară acolo unde statul de drept era slab și unde lipseau mecanisme și instituții legale corespunzătoare. Astfel, trebuie să existe mecanisme legale pentru descurajarea folosirii

sistematice a violenței sexuale în situații de conflict, și a fost vital ca echipa de experți privind statul de drept, în parteneriat cu actorii guvernamentali, să obțină finanțare durabilă pentru dezvoltarea garanțiilor instituționale și a căilor pentru oferirea despăgubirilor.

El a mai adăugat că rezoluția recent adoptată, vorbește despre nevoia ca pacificatorii să fie echipați și instruiți deplin pentru a-și îndeplini sarcinile mandatelor ce țin de prevenirea și acțiunile de răspuns împotriva violenței sexuale. Nigeria a salutat elaborarea instrumentelor operaționale de către Secretarul General pentru implementarea protecției mandatelor civile pentru pacificatori. În plus, o altă inovație salutată a fost mecanismul de monitorizare și raportare cu privire la violența sexuală în situații de conflict. Nigeria a fost de părerea că domeniul de aplicare pentru Consiliu a fost să asigure utilizarea mai intensă a Reprezentantului Special în calitate de resursă, din moment ce rolul acesteia a adus-o mai aproape de realitățile existente. Actele de violență sexuală au manifestat atitudinea odioasă față de femei, au amenințat progresul egalității socio-economice și au împiedicat participarea femeilor în procesele de asigurare a păcii și democrației. Un atac ce a implicat violența sexuală a fost un atac asupra păcii, stabilității și dezvoltării.

IVAN BARBALIC (Bosnia și Herțegovina) a accentuat că responsabilitatea de a susține obligațiile internaționale și dreptul umanitar internațional, care a inclus protecția specială pentru femei și copii, a revenit statelor și părților implicate în conflict. În acest sens, el a cerut Organizației Națiunilor Unite și donatorilor să ofere mai mult sprijin guvernelor naționale în vederea consolidării capacităților și elaborării programelor sensibile la aspectele de gen pentru supraviețuirii violenței sexuale. Un alt aspect crucial a fost ca autoritățile naționale să depună toate eforturile într-o asigurare faptului că făptașii crimelor legate de violență sexuală sunt trași la răspundere. Astfel, asistența internațională a fost vitală în sprijinirea țărilor post-conflictuale în reconstruirea sistemelor lor de justiție.

În continuare, a mai adăugat că, capacitățile corespunzătoare și îndrumările clare și adecvate într-o prevenirea și reacționarea la violența sexuală au fost esențiale pentru îndeplinirea sarcinilor mandatate misiunilor de menținere a păcii. Recrutarea femeilor în componentele civile, militare și de poliție a misiunilor de menținere a păcii ar încuraja femeile locale să raporteze despre incidentele de violență sexuală, precum și sporirea implicării personalului feminin în organele de poliție și cele militare în instruirile cu privire la violența bazată pe criteriu de gen ar ajuta la abordarea problemelor aferente violenței sexuale. Un alt aspect critic pentru Consiliul de Securitate a fost continuarea includerii, atunci când este cazul, a criteriilor referitoare la acte de viol și alte forme de violență sexuală, atunci la adoptarea sau reînnoirea sancțiunilor specifice. În plus, el a susținut stabilirea mecanismelor de monitorizare, analiză și raportare privind violența sexuală în conflictele armate de pe ordinea de zi a Consiliului, care ar ajuta, prin colectarea de date, la urmărirea folosirii sistematice a violenței sexuale în situații de conflict. Pentru a stopa astfel de incidente, suspecții credibili în acte de violență și alte forme de violență sexuală ar trebui să fie incluși într-o listă prezentată în anexele acestui raport.

ERTUGRUL APAKAN (Turcia) a declarat că rezoluția de astăzi a transmis întregii lumi încă un mesaj puternic conform căruia violența sexuală în situațiile de conflict armat, în mod special împotriva femeilor și copiilor, nu a fost acceptată și nu va fi tolerată. violența sexuală a fost profund interconectată cu cauzele principale ale conflictului și adesea folosită în calitate de armă de război. Lupta împotriva violenței sexuale nu a ținut doar de drepturile omului, dar ar trebui să fie axa principală a eforturilor depuse într-o stoparea și soluționarea conflictelor. Lupta împotriva violenței sexuale ar trebui să fie o prioritate pentru personalul umanitar, pacificatori, trupele de menținere a păcii și trupele de instaurare a păcii.

El a mai menționat că a fost nevoie de măsuri drastice pentru a spori nivelul de participare a femeilor în activitățile de asigurare a păcii, inclusiv în eforturile de recuperare post-conflictuale și în procesele de pace, care ar ajuta la depășirea consecințelor negative ale violenței sexuale, astfel precum rușinea și stigmatul. Pentru a combate impunitatea trebuie dublate eforturile în acest sens, și trebuie să fie aplicate măsuri speciale împotriva făptașilor actelor aferente violenței sexuale. În abordarea conflictelor și promovarea păcii și securității, Rezoluțiile 1325 (2000), 1830 (2008), 1888 (2009) și 1889 (2009) ar trebui să devină o parte a activității sistematice a Consiliului. „UN Women“, care a fost înființată recent, va continua să consolideze activitatea Consiliului prin acordarea sprijinului organizației într-o continuare a depunerii

eforturilor într-o manieră mult mai sistematică și coordonată în domeniile aferente femeilor, păcii și securității.

RUHAKANA RUGUNDA (Uganda) a afirmat că țara sa consideră că violența sexuală reprezintă o problemă serioasă ce ține de sănătate, drepturile omului și dezvoltare. Acesta a fost îngrijorat de faptul că în ciuda existenței unor instrumente regionale și internaționale în domeniul drepturilor omului pentru femei, violența sexuală continuă să fie înregistrată cu un nivel alarmant, atât în timpuri pașnice, cât și pe parcursul conflictelor armate. Grupurile armate precum FDLR și Armata de Rezistență a Domnului (LRA) au terorizat populația, lăsând în urmă masacru, suferință și moarte. Multe femei și fete, răpite anterior, încă mai suferă în urma consecințelor devastante ale sclaviei sexuale, în timp ce foarte multe femei au născut fiind captive. Aceasta a avut un impact considerabil asupra sănătății mentale și fizice a supraviețuitorilor, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung.

Reprezentantul Ugandei a mai adăugat că regiunea Marilor Lacuri din Africa a întreprins măsuri importante la nivel regional întru abordarea violenței sexuale. În iunie 2008, statele membre participante la Conferința Internațională cu privire la regiunea Marilor Lacuri și-au luat angajamentul pentru așa numita Declarația Goma, pentru a eradica toate formele de violență bazată pe criteriu de gen. Pactul privind pacea, stabilitatea și dezvoltarea, al Conferinței Internaționale, a avut un Protocol specific privind prevenirea și suprimarea violenței sexuale împotriva femeilor și copiilor, precum și un model de legislație privind suprimarea violenței sexuale împotriva femeilor și copiilor. Secretariatul Conferinței Internaționale a colaborat cu Organizația Națiunilor Unite pentru a atrage atenția statelor membre asupra seriozității problemei și pentru a conveni asupra angajamentelor menite să stopeze violența împotriva femeilor și copiilor. Uganda a salutat și a încurajat efortul colaborativ, precum și includerea femeilor în misiunile de menținere a păcii în funcții civile, militare și de poliție. Aceasta a salutat și ideea de stabilire a mecanismelor de monitorizare, analiză și raportare cu privire la situații de conflict și post conflict, precum și alte situații relevante pentru Rezoluția 1888 (2009).

WANG MIN (China) a afirmat că țara sa a condamnat toate actele de violență împotriva femeilor în conflictele armate, inclusiv violența sexuală, și a cerut părților implicate în conflict să respecte drepturile omului și dreptul internațional umanitar. El a accentuat că făptașii actelor de violență sexuală trebuie trași la răspundere. El a cerut statelor care nu au făcut acest lucru să adere, cât mai curând posibil, la Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor. Pentru a proteja femeile împotriva violenței sexuale și a conflictului, au fost o mulțime de acțiuni care trebuiau întreprinse în acest sens de către comunitatea internațională. Protecția femeilor trebuie asigurată prin abordarea cauzelor principale ale conflictelor. Prin urmare, comunitatea internațională ar trebui să-și ia angajamentul diplomației preventive, pentru a soluționa disputele prin prisma dialogului și pentru a aborda cauzele principale ale conflictului.

El a mai afirmat că guvernele naționale au fost responsabile pentru protecția femeilor, iar comunitatea internațională ar trebui să le ofere asistență în acest sens. Întru abordarea problemelor aferente femeilor, păcii și securității, organele și Agențiile Națiunilor Unite ar trebui să elaboreze mai multe acțiuni orientate spre același rezultat. Salutând adoptarea Rezoluției 1960 (2010), el și-a exprimat speranța că Reprezentantul Special Wallström își va îndeplini responsabilitățile în strictă conformitate cu mandatul Consiliului.

MARIA LUIZA RIBEIRO VIOTTI (Brazilia) a făcut apel la o abordare integrată care ar combina prevenirea, lupta împotriva impunității și sprijinul victimelor. Suportul pentru activitățile naționale de sensibilizare a opiniei publice și campaniile informaționale concepute pentru a elimina tabuurile și percepțiile greșite în privința problemei în cauză au avut o importanță deosebită în eforturile preventive. În situații când operațiunile de menținere a păcii erau desfășurate, rolul Națiunilor Unite în activitățile de prevenire a devenit cel mai relevant, din motiv că resursele consolidate de care dispunea au creat așteptări mai mari în rândul populației locale și în rândul opiniei publice internaționale. Pentru a corespunde cu acele așteptări, prevenirea violenței sexuale trebuie să fie cu adevărat o misiune de eforturi cuprinzătoare, ce implică nu doar trupe și poliție, ci și toate componentele misiunii, a declarat ea.

Citând evenimentele recente care au demonstrat modul în care contactele critice cu populația locală au fost menite să asigure protecție, ea a afirmat că rolul componentelor afacerilor civile și informării publice a fost, prin urmare, importante și merită resursele necesare

pentru a sprijini evitarea violenței nelegiuite, precum cea înregistrată în Republica Democrată Congo. Impunitatea a alimentat violență și ea a făcut apel la faptul că, comunitatea internațională s-a axat pe tragerea făptașilor la răspundere, totodată nu s-a eschivat de la responsabilitatea sa de a asigura sprijin corespunzător victimelor violenței sexuale. În timp ce această responsabilitate îi revenea în mod fundamental statelor, au existat mai multe modalități prin care comunitatea internațională ar fi putut sprijini eforturile naționale în această privință. Ea a accentuat în mod special sprijinul pentru mecanismele Curții Penale Internaționale, precum Fondul Fiduciar pentru Victime, care ar putea juca un rol important.

EMMANUEL ISSOZE-NGONDET (Gabon) a remarcat că, în ciuda eforturilor internaționale, prea multe femei încă sunt victime ale violenței sexuale, și a subliniat importanța unei prezențe a protecției la fața locului. Au fost înregistrate multe realizări în crearea mecanismelor legale internaționale pentru lupta împotriva impunității, însă aceasta a fost obligația principală a statelor, a spus acesta, subliniind necesitatea de a consolida capacitățile acestora pentru a asigura justiție.

Trebuie să existe o sensibilizare constantă privind pericolele grave pe care violența sexuală le prezintă pentru societate și trebuie stabilite mecanismele de prevenire timpurie, a accentuat reprezentantul Gabonului. În toate aceste eforturi, cel mai important aspect a fost faptul că femeile joacă un rol important. Rezoluția adoptată astăzi a luat în considerare acele preocupări, fiind un pas înainte în lupta împotriva violenței sexuale.

VITALY CHURKIN (Federația Rusă), remarcând că actele de violență sexuală deveneau mai acute și sistematice, el a accentuat că doar investigația și pedepsirea sistematică ar putea pune capăt impunității și ar putea combate violența sexuală. Efortul trebuie integrat în lupta împotriva crimelor comise împotriva civililor, precum actele de terorism și utilizarea excesivă de forță. Protecția trebuie asigurată prin prisma unei abordări comprehensive, precum este abordarea specificată în Rezoluția 1325 (2000), a mai adăugat el.

Exprimându-și sprijinul pentru cererea anexării unei liste cu făptașii actelor de violență sexuală, el a adăugat că, totuși, eficiența unor astfel de liste ar fi determinată de actualitatea și exactitatea acesteia. Eforturile internaționale ar fi zadarnice fără implicarea activă a guvernelor naționale, care au responsabilitatea de a-și proteja populația. Totodată, el a recunoscut că rezoluția de astăzi joacă un rol important în combaterea violenței sexuale.

TSUNEO NISHIDA (Japonia) a sprijinit recomandările Secretarului General privind consolidarea eforturilor pentru stoparea impunității violenței sexuale în calitatea de tactică de război și teroare. Stabilirea mecanismelor de monitorizare, analiză și raportare, precum și anexarea listei făptașilor la rapoartele Secretarului General ar ajuta în acest demers important. El a specificat că mecanismul de monitorizare și raportare privind copiii și conflictul armat a avut succes de la implementarea sa cu cinci ani în urmă. El a sugerat că sistemul din rezoluția de astăzi va fi construit în baza „celor mai bune practici” și că vor fi dezvoltate acțiuni combinate orientate spre cele două.

Revenind la responsabilitățile guvernelor și armatelor naționale pentru protejarea oamenilor săi în situații de conflict, el a spus că statul de drept ar trebui instituit prin promovarea reformei sectorului de securitate și prin consolidarea capacității sistemelor judiciare, dar și prin aplicarea dreptului. În acest sens, el a salutat delegarea unei echipe de experți întru asistarea autorităților naționale în consolidarea statului de drept. În continuare, în sprijinirea protecției femeilor în cadrul societăților unde locuiesc, Japonia ar contribui cu 4.5 milioane de dolari pentru proiectul UN Women în Afganistan. El a precizat că lecțiile învățate în urma violurilor în masă ce au avut loc recent în estul Republicii Democrate Congo a ilustrat necesitatea comunicării între misiunile Națiunilor Unite și comunitatea locală, accentuând faptul că aceasta ar putea preveni din timp astfel de amenințări.

THOMAS MAYR-HARTING (Austria) a afirmat că în pofida faptului că au fost înregistrate multe realizări pe parcursul ultimilor doi ani, nivelul violenței sexuale rămâne a fi alarmant în multe conflicte din întreaga lume. Consiliul și statele afectate sunt responsabile de prevenirea, reacționarea la și utilizarea tuturor instrumentelor ce le au la dispoziție pentru a pune capăt flagelului. Austria continuă să susțină ideea înființării unui grup de lucru în cadrul Consiliului, cu scopul de a permite atingerea unui nivel similar de atenție și răspuns la problema violenței

sexuale la fel ca și în cazul copiilor în conflictele armate. Pentru Consiliu, aceasta era o chestie de credibilitate, a accentuat el.

El a continuat să-și exprime speranța că prin prisma informațiilor generate de un astfel de sistem, Consiliului ar lua în considerare măsurile corespunzătoare pentru a asigura respectarea dreptului internațional și responsabilitatea din partea celor care încalcă pe scară largă dreptul umanitar și drepturile omului. Regimurile de sancționare trebuie să includă criteriile de desemnare referitoare la actele de viol și alte forme de violență sexuală. Comitetele de sancțiuni au nevoie de informații relevante în acest sens, inclusiv prin schimburi cu alte organisme subsidiare ale Consiliului de Securitate și a operațiunilor de menținere a păcii. Austria încurajează Reprezentantul Special privind violență sexuală în cadrul conflictelor armate și Reprezentantul Special privind copiii și conflictele armate să creeze practici emergente.

De asemenea, mecanismele legale tradiționale trebuie să documenteze violența sexuală în mod comprehensiv și să ofere asistență și despăgubiri victimelor. El a continuat prin exprimarea îngrijorării faptului un număr mare al forțelor guvernamentale de securitate au fost direct implicate în acte de violență sexuală. Misiunile de menținere a păcii ale Organizației Națiunilor Unite trebuie să-și consolideze capacitățile de prevenire și protecție, și să recruteze mai mult ofițeri de legătură comunitari, inclusiv femei. În cele din urmă, a mai menționat despre faptul că Consiliul ar trebui să-și exercite influența întru asigurarea faptului că mecanismele de pace se referă la violența sexuală.

SUSAN RICE (Statele Unite ale Americii), Președinta Consiliului vorbind în calitate sa, a mulțumit membrilor consiliului pentru sprijinul acordat Rezoluției 1960 (2010) și obiectivelor generale de luptă împotriva violenței sexuale și violului femeilor din întreaga lume. Fiecare participant a fost de acord în privința importanței abordării problemei violenței sexuale în conflicte armate și că provocarea a fost urgentă și imensă. Costul uman a fost mult prea real, iar violența sexuală a fost folosită mult prea des în calitate de tactică de război. Unii încă gândesc că violența sexuală este, într-un fel, ceva normal în situațiile de conflict. Ea și-a exprimat speranța că întâlnirea respectivă va ajuta să pună capăt aceluia mit. Statele Unite a lăudat Națiunile Unite pentru conducerea sa în identificare căilor efective întru abordarea problemelor.

Salutând urmărirea atacurilor sexuale ce au avut loc în iulie - august în Republica Democrată Congo, ea a mai adăugat că Națiunile Unite au recrutat mai multe pacificatoare femei și a îmbunătățit comunicarea în alte aspecte, însă încă mai sunt multe lucruri de făcut. Reprezentantul special, Wallström, a adus spiritul de conducere, pasiunea și claritatea în lupta pentru stoparea impunității. Statele Unite ale Americii au sprijinit-o pe deplin în activitatea sa și au încurajat statele membre să ia în considerare contribuțiile voluntare adiționale pentru sprijinirea mandatului acesteia. Colectarea datelor a fost vitală pentru prevenirea și reacționarea la violența sexuală. Rezoluția adoptată astăzi ar ajuta în procesul de colectare a informațiilor necesare pentru informarea Consiliului. Consiliul și statele membre ar trebui să întreprindă acțiuni specifice împotriva făptașilor.

„Noi nu putem separa provocarea violenței sexuale de problemele complexe de securitate cu care Consiliul se confruntă“ a menționat ea, adăugând că rezoluția de astăzi trebuie să transmită mesajul că violența sexuală și violul în calitate de arme de război nu doar că au fost condamnate, ci și s-au întreprins pași concreți întru stoparea acestora, dar și că făptașii vor fi cercetați penal.

GAREN A. NAZARIAN (Armenia), președintele Comisiei cu privire la statutul femeii, a spus că la 15 de ani de la cea de a patra Conferință mondială privind femeile este încurajator să observi cât de multă vizibilitate și tracțiune a obținut problema violenței sexuale. Această problemă este acum angajamentul diferitor organe interguvernamentale, inclusiv Consiliul de Securitate, Adunarea Generală și Comisia de instaurare a păcii. Statele membre și organizațiile societății civile, de asemenea, demonstau angajamentul lor în abordarea problemei prin acțiuni concrete.

Comisia cu privire la statutul femeii a contribuit la avansarea politicii mondiale privind femeile, pacea și securitatea, a declarat el. În cadrul celei de-a patruzeci și opta sesiune ce a avut loc în 2014, aceasta a luat în considerare „Participarea egală a femeilor în acțiunile de prevenire, gestionare și soluționare a conflictelor și în acțiunile de instaurare a păcii după conflict“. În concluziile convenite în comun, Comisia a recunoscut faptul că femeile și fetele au fost supuse

mai des formelor de violență și au fost private de libertate în conflictele armate, și a cerut întreprinderea unor măsuri întru prevenirea violenței pe criteriu de gen împotriva femeilor și fetelor. În plus, concluziile au făcut apel la guverne să cerceteze penal făptașii actelor de violență. În 2008, Comisia a evaluat progresele în implementarea concluziilor din 2004 prin prisma unui dialog interactiv.

În acest an, Comisia a abordat problema violenței împotriva femeilor ca o parte a urmării implementării Platformei de acțiune de la Beijing și a purtat un dialog interactiv pe marginea subiectului în cauză, a mai menționat el. Aceasta a salutat membrii comisiei de experți, statele membre, Entitățile Organizației Națiunilor Unite și organizațiile non-guvernamentale. Rapoartele participanților au indicat clar că problema violenței continuă să existe. Adesea eforturile menite să abordeze problema în cauză nu erau comprehensive, consecvente sau de durată, la fel precum coordonarea între actorii relevanți care nu era suficientă.

A fost nevoie de mai multe eforturi pentru a colecta mai multe informații, mai calitative, cu privire la problema în cauză, astfel, pentru a asigura furnizarea corespunzătoare a serviciilor specifice și efective, au fost întreprinse măsuri de monitorizare a tendințelor și progreselor în abordarea și eliminarea violenței împotriva femeilor, precum și evaluarea impactului acestora. În acest context, efortul Consiliului de a institui un mecanism de monitorizare și raportare privind violența sexuală împotriva femeilor ar putea fi „foarte util”, nu doar pentru activitatea Consiliului, dar, de asemenea, pentru alte organizații care activează în același domeniu, a adăugat el. Un astfel de plan ar trebui să cuprindă scopuri măsurabile și orare, măsuri de monitorizare și responsabilizare, dar și o evaluare a impactului.

PETER WITTIG (Germania) a declarat că odată cu adoptarea Rezoluției 1820 (2010) și 1888 (2010), Consiliul a acordat o atenție globală și cuprinzătoare problemei violenței sexuale în conflictele armate. Cu toate acestea, din momentul când informațiile exacte erau indispensabile pentru acțiunile oportune și concrete întru prevenirea și reacționare la violența sexuală, Germania a sprijinit pe deplin crearea unui noi mecanism, care ar putea ajuta în procesul de colectare a informațiilor relevante. Acesta ar trebui să funcționeze similar și în strânsă cooperare cu mecanismul existent privind copiii și conflictele armate, și, de asemenea, trebuie să ia în considerare indicatorii aprobați de către Consiliul în cadrul unei sesiuni deschise de dezbateri pe marginea Rezoluției 1325 (2010) care a avut loc în luna octombrie.

Totuși, colectarea datelor nu a fost suficientă, a mai adăugat el. Extrem de importante au fost cooperarea internațională și coordonarea continuă a Consiliului în contextul responsabilității statelor de a investiga și cerceta penal astfel de „crime oribile”. Astfel, Germania a sprijinit propunerea Secretarului General de a crea un mecanism de includere/excludere din lista făptașilor crimelor sexuale, precum este mecanismul pentru violența sexuală împotriva copiilor. Mai mult decât atât, Consiliul trebuie să folosească pe deplin toate instrumentele puse la dispoziție, precum comitetele de sancțiuni pentru abordarea violenței sexuale, inclusiv prin trimiterea cazurilor relevante la Curtea Penală Internațională.

El a mai menționat că mai multe mecanisme de prevenire timpurie, campanii de sensibilizare și instruire pentru pacificatori au fost necesare pentru a găsi căi pentru o mai bună asigurare a securității și integrității femeilor și copiilor în conflictele armate. În strânsă cooperare cu entitățile Națiunilor Unite, Germania a sprijinit multe alte astfel de programe, a afirmat el. Statele trebuie să ofere servicii de protecție corespunzătoare și să găsească metode „prompte și ne-birocratice” întru sprijinirea victimelor, cu sprijinul sistemului Națiunilor Unite, atunci când e cazul.

CHRISTIAN WENAWESER (Liechtenstein) a declarat că violul în masă a femeilor, bărbaților și copiilor în Republica Democrată Congo a demonstrat încă o dată că prezența pacificatorilor Națiunilor Unite de unii singuri nu a inhibat în mod eficient violența sexuală împotriva populației civile. Era vorba de „o ruptură” între mandatele pacificatorilor și condițiile de la fața locului, din motiv că măsurile specificate în Rezoluțiile 1820 (2008) și 1888 (2009) nu au fost implementate pe deplin, a adăugat el. „Suntem de acord cu Secretarul General că construcțiile de gen sunt esențiale, însă sunt un instrument insuficient pentru înțelegerea deplină a complexității violenței sexuale în situațiile de conflicte armate” a declarat el.

Astfel de acte de violență pot fi motivate de factorul etnic, religios sau economic, și pot fi însoțite de alte crime, astfel precum tortura, strămutarea forțată și măcelurile iraționale, a mai

adăugat el. Prin urmare, Liechtenstein a salutat recomandarea Secretarului General de a lărgi liniile analitice pentru definirea violenței sexuale în conformitate cu legea internațională, în mod special cu Statutul de la Roma. Rezoluțiile 1820 (2008) și 1888 (2009) au accentuat responsabilitatea tuturor statelor de a pune capăt impunității și de a cerceta penal pe cei responsabili de crimele războiului, inclusiv actele de violență sexuală.

El a salutat progresul privind crearea unor echipe de experți, care pot contribui la consolidarea statului de drept, și și-a exprimat speranța că țările care înregistrează acte de violență sexuală în situații de conflict vor beneficia de suportul experților și de alte instrumente disponibile pentru a consolida capacitățile naționale. El a susținut și apelurile privind includerea unei liste în rapoartele Secretarului General, privind persoanele care au comis acte de violență sexuală în situații de conflict armat.

GARY QUINLAN ([Australia](#)) a declarat că impactul violenței sexuale asupra femeilor și comunităților a fost deosebit de devastator și a avut efecte negative de lungă durată asupra proceselor de pace. Salutând numirea doamnei Wallström și sprijinind recomandările impresionante ale Secretarului General, în special propunerea pentru stabilirea unui mecanism pentru o mai bună monitorizare, raportare și analiză a datelor cu privire la violența sexuală, el a cerut comitetelor de sancțiuni ale Consiliului de a acorda informațiilor primite atenția cuvenită. În pofida faptului că semne de avertizare timpurie ale violenței sexuale în conflictele armate au fost adesea primite, violurile în masă din Republica Democrată Congo a demonstrat, din păcate, necesitatea de a consolida analiza coordonată și cuprinzătoare a Națiunilor Unite referitor la aceste semne.

A rămas un decalaj între așteptările a ceea ce misiunile ONU de menținere a păcii ar trebui să poată face și capacitatea reală a trupelor de menținere a păcii de pe teren, a continuat el. Consiliere operațională, instruire și resurse trebuie oferite liderilor misiunilor și trupelor de menținere a păcii, astfel încât aceștia să poată fi pregătiți să întreprindă măsuri ca răspuns la amenințările împotriva civililor în timpul conflictelor, inclusiv împotriva violenței sexuale. "Inventarul analitic" comun, elaborat de Departamentul pentru operațiuni de menținere a păcii și **Fondul de Dezvoltare pentru Femei al Organizației Națiunilor Unite (UNIFEM)**, a reprezentat un instrument cheie pentru Națiunile Unite pentru îmbunătățirea utilizării capacității sale de a proteja civilii de violența sexuală în conflictele armate. De asemenea, el a sprijinit eforturile Biroului Înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) de implementare a unei strategii de combatere a violenței sexuale în comunitățile strămutate intern din Kivu. Această strategie ar putea fi, de asemenea, aplicată și în alte situații, implicând persoanele strămutate intern, a mai adăugat acesta.

CESARE MARIA RAGAGLINI ([Italia](#)) a menționat că Consiliul a făcut un pas important înainte prin solicitarea stabilirii, în cadrul rezoluției de astăzi, a unor prevederi de monitorizare și raportare a violenței sexuale în conflictele armate. Informații exacte și oportune ar spori capacitatea Consiliului de a urmări și a descuraja aceste crime odioase. Cu toate acestea, rămâne de datoria Consiliului să ia măsurile necesare pentru a transpune aceste elemente în acțiuni concrete.

El a declarat că problema impunității din partea autorilor a fost prea des invocată în cazurile de încălcare a drepturilor omului. Dinamica socială, care a permis violenței sexuale să se perpetueze, trebuie inversată, trecând de la stigmatizarea victimelor la incriminarea autorilor. Mijloacele pentru atingerea acestui obiectiv au inclus sancțiuni și măsuri specifice, sesizarea către Curtea Penală Internațională, numirea și denigrarea făptașilor.

violența sexuală în conflictele armate a reprezentat o amenințare la adresa securității și un impediment în instaurarea păcii, a menționat acesta. Prin urmare, au fost necesare abordarea violenței sexuale pe timp de pace și procese de mediere, în care femeile ar avea un cuvânt de spus. Acesta a subliniat, de asemenea, importanța acordării unei atenții sistematice referitor la violența sexuală în procesul de autorizare și reînnoire a misiunilor politice speciale și cele de menținere a păcii, și includerea expertizei de gen în evaluările tehnice a situației țărilor.

HERMAN SCHAPER ([Olanda](#)), reafirmând angajamentul țării sale de consolidare a protecției și prevenire a violenței sexuale în conflictele armate, a declarat că Olanda a oferit suport financiar materialelor de instruire bazate pe scenarii privind combaterea violenței

sexuale, pentru trupele ONU de menținere a păcii, și a fost convins că pregătirea operațională referitor la astfel de acte de violență ar putea crește eficiența în protecția generală a civililor.

Mai mult decât atât, Olanda a sprijinit o inițiativă de formare cu privire la protecția drepturilor omului și prevenirea violenței sexuale, orientată spre armata națională congoleză, FARDC.

Acesta a declarat că, în contextul celei de a 10-a aniversări a Rezoluției 1325 (2000) a Consiliului de Securitate și cel de-al 3-lea an de la implementarea Planului național de acțiune olandez, Ministerul Afacerilor Externe și cel al Apărării din Olanda au elaborat în comun publicația Acțiunile olandezilor privind femeile, pacea și securitatea - diplomatie, apărare și dezvoltare în parteneriat. Această publicație a descris punerea în aplicare a abordării integrate olandeze față de femei, pace și securitate, la nivel de țară. El a anunțat colaborarea bilaterală între Olanda și Spania, în stabilirea unei capacități de gen, mai civilă și militară, care vizează creșterea pregătirii operaționale.

KIM BONG-HYUN (Republica Coreea), a declarat că, având în vedere comiterea în continuare a actelor de violență sexuală în conflicte, în pofida măsurilor internaționale întreprinse, eforturile de eliminare a acestui flagel trebuie dublate. El a salutat pachetul de măsuri sugerate de Secretarul General și a subliniat necesitatea raportării fiabile, obiective și în timp util a actelor privind violența sexuală. Listarea autorilor, din această perspectivă, ar contribui la stoparea impunității. În plus, el a cerut o abordare mai coerentă și coordonată în cadrul Organizației Națiunilor Unite, dar și o creștere a participării femeilor în procesele de pace, dar și consolidarea capacității lor.

El a declarat că țara sa a fost activă în implementarea rezoluțiilor relevante ale Consiliului, prin integrarea unei abordări sensibile la aspectele de gen în toate politicile și activitățile sale și creșterea participării femeilor la toate nivelurile. În această privință, un consilier de gen, în calitate de membru al Echipei din Afganistan pentru reconstrucția provinciilor, a fost delegat recent. Țara sa a rămas angajată în implementarea completă și cu succes a tuturor rezoluțiilor privind femeile, pacea și securitatea.

JOHN MCNEE (Canada) a salutat jurisprudența curților și tribunalelor internaționale care au confirmat că violul și violența sexuală pot fi crime de război și crime împotriva umanității. Persoanele responsabile de comiterea unor astfel de crime, dar și cele care au comandat astfel de crime, trebuie deferite justiției. De asemenea, el a susținut excluderea crimelor sexuale din prevederile de amnistie, din contextul proceselor de pace. El a cerut Consiliului să adopte sancțiuni și alte măsuri specifice împotriva persoanelor și entităților care au comis acte de violență sexuală.

Acesta a menționat că, colectarea sistematică a datelor cu privire la încălcările grave ale drepturilor femeilor și fetelor, inclusiv cu privire la violența sexuală, a avut cea mai mare importanță pentru procesul de monitorizare și oferirea unui răspuns eficient. La fel a fost important faptul că rapoartele de țară, prezentate Consiliului, au inclus informații referitor la toate aspectele legate de rezoluțiile cu privire la femei, pace și securitate. Raportarea Organizației Națiunilor Unite ar trebui să includă în mod sistematic informații cu privire la riscul violenței sexuale. Prevenirea și răspunsul la actele de violență sexuală ar trebui să fie incluse în mandatele tuturor misiunilor ONU de menținere a păcii. Consiliul ar trebui să elaboreze și să implementeze mandate de menținere a păcii, care ar răspunde mai bine la toate formele de violență comise împotriva civililor. Rețele puternice între trupele ONU de menținere a păcii și organizațiile non-guvernamentale locale și internaționale, și rețelele de femei au fost necesare pentru a stabili mecanisme de avertizare timpurie.

SYLVIE LUCAS (Luxemburg) a declarat că impunitatea autorilor actelor de violență sexuală a rămas o normă în marea majoritate a țărilor în care a avut loc. Prin urmare, ea a salutat intenția Consiliului de a lua în considerare violența sexuală drept un criteriu pentru adoptarea sancțiunilor împotriva făptașilor. Ea, de asemenea, a salutat recomandarea de a lista, într-o anexă la rapoartele anuale, a părților care au fost implicate permanent în acte de violență sexuală în situațiile de conflict armat de pe agenda Consiliului. Cu toate acestea, ea, de asemenea, ar fi preferat dacă, Secretarul General ar fi fost invitat, suplimentar, să furnizeze informații cu privire la autorii actelor de violență sexuală în alte conflicte și situații.

Aceasta a menționat că toți ar trebui să își dubleze eforturile pentru a contribui la o mai bună protecție a femeilor în situațiile de conflict și post-conflict. În contextul violurilor în masă din Walikale, țara sa a decis să facă o contribuție voluntară pentru MONUSCO, care ar permite desfășurarea unui program de formare pentru 120 de formatori. Această formare ar crește gradul de conștientizare a poliției congoleze în ceea ce privește violența sexuală și le-ar oferi posibilitatea de a proteja mai bine femeile și copiii. Luxemburg a decis, de asemenea, să finanțeze un proiect major al Departamentului pentru operațiuni de menținere a păcii care vizează consolidarea conducerii și participarea femeilor în activități de instaurare a păcii în țările aflate în situații post conflictuale. Acest proiect a inclus organizarea mai multor întâlniri la nivel național și regional cu privire la Africa de Vest și regiunea Marilor Lacuri, pentru a facilita schimbul de bune practici.

JARMO VIINANEN (Finlanda), vorbind în numele țărilor nordice (Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia), a declarat că violența sexuală a reprezentat o încălcare gravă a drepturilor omului și un impediment serios în calea păcii, securității și dezvoltării. Țările nordice au sprijinit pe deplin activitatea doamnei Wallström, dar și a Consiliului, cu privire la această problemă, inclusiv rezoluția de astăzi și avizarea instrumentelor privind prevederile de protecție, monitorizare și aplicare. Astfel de instrumente, împreună cu măsuri eficiente împotriva impunității și despăgubiri cuprinzătoare pentru victime, ar contribui la prevenirea pe termen lung a unor astfel de acte.

El a subliniat necesitatea informării continue și în timp util a Consiliului și a comitetelor sale de sancțiuni, și a salutat prevederea rezoluției pentru un dialog cu părțile combatante într-un conflict armat, excluderea de pe liste prin schimbare comportamentală și sancțiuni împotriva făptașilor persistenți. În eforturile de a ancheta și urmări penal, el a menționat că comandanții trebuie să fie trași la răspundere pentru comandarea, participarea sau incapacitatea de a preveni astfel de crime. A fost important să se pună accentul pe datoria tuturor statelor de a urmări penal făptașii, dar și pe construirea capacității acestora în acest scop. El a subliniat că întotdeauna ar trebui să luptăm pentru dreptate, cu ideea de învingere mereu în minte. El a menționat o gamă largă de activități susținute de țările nordice de combatere a violenței sexuale în conflictele armate și de asistare a victimelor.

MERON REUBEN (Israel) a declarat că țara sa a rămas profund angajată față de implementarea deplină a rezoluțiilor privind femeile, pacea și securitatea, și a salutat măsurile întreprinse în combaterea violenței sexuale, care au constituit crime oribile împotriva persoanelor și comunităților. Raportul Secretarului General a oferit mai multe recomandări importante în lupta împotriva acestei crime, și a apreciat includerea pe listă a făptașilor, în conformitate cu rezoluția adoptată astăzi.

La fel, acesta a încurajat cu fermitate mandatul Oficiului dnei Wallström și a declarat că UN Women ar avea, de asemenea, un rol central de jucat în această privință. Statele membre, în mod individual și colectiv, trebuie să întreprindă acțiuni concrete pentru a reduce această amenințare gravă la adresa demnității umane și a păcii. Împreună, comunitatea internațională trebuie să precizeze în mod clar că a impus toleranță zero față de autorii actelor de violență sexuală în conflictele armate și să-i aducă în fața justiției indiferent de locul în care aceștia au comis aceste crime îngrozitoare și distructive.

ANNE ANDERSON (Irlanda) a afirmat că violența sexuală și conflictele se alimentează reciproc. Aceasta a sprijinit cu fermitate întreaga gamă de recomandări din raportul clar și obiectiv al Secretarului General, și reflectarea lor în rezoluție. Angajamentul extins al Irlandei în misiunile ONU de menținere a păcii a demonstrat că factorii declanșatori ai violenței sexuale și punctele de intrare pentru influență erau diferite de la caz la altul, însă au existat și puncte comune - în toate cazurile, în timp ce monitorizarea activă și raportarea în timp util au fost esențiale. Experiența țării sale din cadrul Misiunii Organizației Națiunilor Unite în Republica Centrafricană și Ciad (MINURCAT) a demonstrat că, prin creșterea gradului de conștientizare a drepturilor omului, a inacceptabilității violenței sexuale și a violenței în bază de gen și a responsabilităților Guvernului și a altor părți, Misiunea a ajutat promovarea unui climat în care era mai puțin probabil ca, comunitățile să tolereze actele de violență sexuală, dar și mai multe șanse ca acestea să raporteze astfel de acte.

Aceasta a declarat că lecția pozitivă a fost faptul că o misiune de menținere a păcii ar putea ridica nivelul de conștiință și modifica standardele de toleranță în comunități. Însă ajutând la

schimbarea atitudinilor și a standardelor s-a ajuns la instituirea responsabilităților de monitorizare. Nu a fost corect că societatea a fost lăsată să privească lucrurile într-un mod nou, fără a i se oferi mijloace pentru a se asigura că noile standarde au fost puse în aplicare. Abordarea violenței sexuale a necesitat în cele din urmă suport pentru o gamă largă de procese de consolidare a capacităților, formare și dezvoltare a infrastructurii. Irlanda a desfășurat un proces de învățare reciprocă privind femeile, pacea și securitatea, pe baza experienței din Irlanda/Irlanda de Nord, Liberia și Timorul de Est. Printre prioritățile accentuate de-a lungul inițiativei a fost necesitatea de a combate cultura impunității, de a exclude actele de violență sexuală din amnistii, de a îmbunătăți accesul femeilor la justiție și de a include raportarea actelor de violență sexuală și de gen în sistemele de avertizare rapidă.

* * * * *

În scop informațional • nu reprezintă o înregistrare oficială